

12 Iunie 2022

Dumnezeu mântuiește și reînnoiește

Dumnezeu prezice răscumpărarea

Textul biblic: Isaia 49: 1-13

Versetul de aur

Așa vorbește mai departe Domnul: La vremea îndurării, Te voi asculta, și în ziua mântuirii, Te voi ajuta; Te voi păzi și Te voi pune să faci legământ cu poporul, să ridici țara și să împarți moștenirile pustiite. Isaia 49: 8

Introducere

Israel aștepta cu nerăbdare, aștepta ca Dumnezeu să acționeze (1 Petru 1:10–13). Și cu siguranță când acea zi va veni, acea zi va fi o zi de asemenea o zi de mare bucurie. Toate acestea ar fi realizate printr-un singur Slujitor dornic să facă voia lui Dumnezeu.

Contextul lecției

În cartea lui Isaia, există patru cântări (poeme) despre Mesia (Isaia 42:1–9; 49:1–7; 50:4–9; 50:11 și 52:13–53:12). Ele se numesc „Cântecul Robului”. Un al cincilea pasaj, Isaia 61:1–4, este uneori adăugat la această listă, deoarece conținutul său este foarte asemănător cu celelalte, chiar dacă cuvântul rob (slujitor) nu este folosit în acest text. Textul nostru de astăzi este din a doua Cântare a Robului. Este mai mult decât o cântare despre un Slujitor. Este o profecie despre lucrarea lui Isus, Mesia. El este slujitorul în Poemele Slujitorului. Acest Cântec al Robului începe și se termină cu un apel, nu numai către Israel, ci și către toate națiunile lumii. Ultimele trei versete din Isaia 48 îi îndeamnă pe oameni să fugă din Babilon și li se dă asigurarea că Dumnezeu va avea grijă de ei în timpul călătoriei lor.

I. Identitatea Robului (Isaia 49: 1-5)

A, Chemat de Dumnezeu (v 1-3)

Ce ar putea da unei persoane mai multă încredere într-o lucrare, decât să știe că Domnul a chemat acea persoană înainte de a se fi născut? Planul lui Dumnezeu nu este întâmplător sau greșit; nu este inventat pe măsură ce umanitatea progresa, fără un sfârșit în mintea lui Dumnezeu. Mai degrabă, Dumnezeu își cunoaște intențiile față de slujitor chiar înainte ca mama lui să-și dea seama că este însărcinată (Isaia 9:6; Matei 1:21). Sabia ascuțită din gura unui profet se referă probabil la cuvintele pe care Dumnezeu le-a insuflat slujitorului său să le spună profetic. Acoperit de umbra mâinii Lui, – este o modalitate de a vorbi despre siguranța de a fi în grija lui Dumnezeu (Ps 63:7; 91:1; Isaia 51:16). Domnul numește pe cel ce vorbește „robul meu în cere Mă voi slăvi”. Se pot da câteva explicații pentru motivul pentru care Israelul este numit. O părere este că Isus este adevăratul Israel, iar aceasta este pur și simplu o figură de stil.

B. Încrederea În Dumnezeu (v 4-5)

Există vreun sentiment mai descurajator decât să te uiți la munca ta și să simți că

ai muncit în zadar? Dar din punct de vedere uman a eșuat – pentru că Iuda nu s-a pocăit și a intrat în robie, iar Ierusalimul a fost distrus de babilonieni (36:15–21). Înțelegerea umană a lucrării lui Isus a fost nimic în comparație cu a ști că Tatăl îl va răsplăti pe Fiul Său pentru slujirea și sacrificiul său credincios

II. Planul lui Dumnezeu (Isaia 49: 6-13)

A. Toți sunt chemați (v 6-7)

„Robul Domnului” poate fi identificat cu Israelul, care a funcționat ca un „ante-tip” al lui Christos în lucrarea de mântuire, în timp ce în alte pasaje este clar că el nu poate fi identificat decât cu Mesia-Isus din Nazaret, Fiul lui Dumnezeu venit să trăiască și să moară pentru mântuirea oamenilor. În mod efectiv, respingerea omului și a națiunii (Isaia 49:7a) este înlăturată. Atât împărații, cât și voievozii vor asculta cuvintele „slujitorului”.

B. Ziua salvării (v 8-12)

Vremea Îndurării lui Dumnezeu și ziua mântuirii sunt termeni paraleli. Ambele denotă momentul în care Dumnezeu și-ar asculta poporul și va acționa din nou în numele poporului. Este ușor să citești aceste promisiuni din punct de vedere spiritual, presupunând că foamea și setea sunt metafore ale dorinței de Dumnezeu. Cu toate acestea, audiența a lui Isaia ar fi așteptat cu nerăbdare securitatea împotriva lipsurilor, mai ales după exilul în Babilon. Întoarcerea lui Israel se va face în chip miraculos, nu le va mai fi foame sau sete, vor fi protejați de arșița soarelui, iar sub călăuzirea lui Dumnezeu vor ajunge la ape de odihnă.

C. Chemați să se bucure (v 13)

După necaz, vine îndurarea lui Dumnezeu, iar exprimarea bucuriei a celor care au trecut prin greutățile vieții este mare. Pământul, cerul și munții se bucură, căci ajutorul Domnului vine peste cei în necaz.

CONCLUZII

La momentul potrivit, Dumnezeu L-a trimis pe Isus pe pământ pentru a oferi mântuire tuturor celor care îl acceptă ca Domn și Mântuitor (Rom 5:6–8; Gal 4:4–5). Apelul este către cei care se află în familiile și comunitățile noastre. Responsabilitatea noastră ca persoane salvate este dublă: să vestim tuturor vestea bună (Matei 28:18–20) și să ne închinăm lui Dumnezeu cu toată ființa noastră. Suntem mângâiați și trebuie să mângâiem. Prin urmare, laudați pe Dumnezeu! Și răspândiți vestea bună pe tot pământul.

Ce trebuie să memorăm: Ziua salvării este astăzi